

CVI AENEIDOS

LXXXIX.

mus. Inq̄ sinus diuidit se vnda in sinus reductos. i. replicabiles. Gemini pares: siles. Aliq̄ duo. Minant. cminēt. Sub vertice. circa radices quaz ad rectā lineā suspiciūt vertice. Siluis corufcis. i. siluarū. c. bratio dicta εωδ τησ σκηνησ. Antiq̄s em̄ theatralis scena parietes non habebat. Sed de frondibus vmbacula quarebat. Postea tabulata coposuerūt i modū parietis. Horrenti. mō ad odiū refert: modo ad venerationem: vt hic. Sic Luc. Arborib⁹ suus horror inest. Atrū. tropus est. Per atrū nigrū: p nigrū vmbrosū: p vmbrosū frondib⁹ densū. Viuo. naturali: vt Viuo pteruchor hostia saxo. Nympharū d. aut verū dī sit hystoria. Aut p̄inet ad laudē loci: vt talis sit vt nympharū dom⁹ credi possit. Hic p̄ illic. DONA. Seditio. vt popul⁹ fures mot⁹ grauitate viri gescit: sic mare auctoritate rectoris geuit. Cœlo apto: q̄a dixerat eripit subito nubes cœlū. Liberauit igit̄ a tēpestate troianos Neptūnus: sed euētus aliud attulit. Nā illos i lybiē terrā inimica Iunonis detulit. ergo i casum deteriore deuēti sunt. Defessū licet fessū nitebant̄ pximā terrā attingere: ne interea aliq̄s casus emergeret. Cōtendūt. ondit cursus difficultatē quē fessū cōplere nitebant̄ maxie q̄a in aq̄ difficultior gressus ē p̄peratib⁹ cursū. Est in secessu. loci b̄ac descriptio negotio necessaria est. Placiditas em̄ fuerat pelagi p̄curāda p̄pter corruptas naues. Hāc p̄bebat obiectis laterū. Secretū vero p̄ficiēbat q̄a cauēdū erat p̄pter regiones incognitas. Hoc dabat logi tudo secessus. Nymphaz: dom⁹ aq̄rū copiā p̄stat. Sūt & defenlacula aduersus sole antrū & nem⁹. Tātaq̄ erat oportunitas loci vt naues anchoris nō eēt tenēda. Ab alto. a mari. Mira igit̄ breuitas: quaz contineat oia necessaria. Cū aut̄ locus cōtineat̄ q̄tuor p̄tib⁹ ponit duo latera & ingressū. Quartā deinde p̄tē posuit. Frōte sub aduersa. Semp̄ aut̄ loca sic poeta describit: vt ingrediēs. Sic facit Sal. Quaz oia mutabūt si vt recedes scribat. Adit̄ aut̄ descriptioi duos altos scopulos: vt sit Vn̄ latus p̄spectus in pelag⁹ appareret ad inquiredas naues ab Aenea sepatas. Opacitas aut̄ vt minus ab externis cōspiciat̄ facit. CHRI. Seditio. Ciuilis discordia scōrū enido. Vulgus. Nā impita multitudo p̄turbatioe potius rapit̄ q̄ rone ducit̄. Animis. anim⁹ ē quo sapim⁹. Anima q̄ viuim⁹. ergo bruta animā habet. Iuue. Princi. Animus pio indulsit cōmunis cōditor illius tm̄ aias: nobis animū quoq̄. Verū aios in plurali etiā accipim⁹. p̄ ve. Anima benētia & p̄turbatioe ipsi⁹ animi. Sic illud: Pone aios & pulsus abi. Et Iuue. Nos aioz impulsū & cœca: magnaq̄ cupidine ductū. Ergo animis furorib⁹ & p̄turbationib⁹. Itē aios dicim⁹ vebemētū aio p̄ditos. Iaq̄ fa. & f. v. Ponit rem ante oculos: vt pingere eā videat̄. Furor. Explicat q̄d sit fauit animis. Tū pietate. Pietas iusticia p̄s est q̄ diligēs officiū tribuim⁹ patriæ & iis q̄ nobis p̄p̄nitate cōiuncti sūt. Hui⁹ p̄es sunt amicitia & liberalitas. Pietate ḡ huius virt̄ cognūē reliq̄: vt eos pudeat furoris. Grauitate vero vt pudeat leuitatis. Virū. hominē bis virtutib⁹ excellentē. Cōspexere. Cū orator si vix bonus dicendi pitus: ex ip̄se bonitate fidem sibi cōcliat: & ex ea silentiū. Ergo silent & attentionē p̄rbēt. Vnde arectis auribus astant. Dicitis. i. sua eloquētia. Regit̄ animos. Qui sine rectorē in omne facinus cadūt. Et p̄fecto vt ait Cice. Oratoris ē posse dicēdo: genus hominū tenere: mentes allicere: volūtates impellere quoz velit: vnde aut̄ velit deducere. Prospicies genitor. Grauis est in hoc loco & digna quaz a bonis viris aut dianē allegoria. Sed hāc vide in disputatioibus nostris chamaldulē sibus. Regit̄. Ne tūc ruant. Mulect vt discedant a p̄posito. Aenae d. q. d. tales qui a tanto haroe cognominādi sūt. Nā q̄uis defessi non p̄pterea obmiserūt qn̄ strēnue alique portū tenerant. Cōtendūt. Omnibus viribus incubūt. Est in secessu. Descriptio istius portus a poeta cōficta ē. in qua nōnulla sumit a poreu hispanicæ carbaginis. Imitat̄ aut̄ Homerū q̄ itacēlem portū describēs eum aliter quā sit ponat. Syllius quoq̄ sic describit. Carbagi impēto taturæ adiuta fauore: Excellos tollit pelago circūflua muros: Arciatas ponit fauces modica insula claudit: Qua titan ortu terras aspexit eo. Rupes abrupta motū sunt. Ripaz vero margines fluuio rum: & Littora sunt maris. Corufcis. Corufcare proprie splendēre est. Et quoniam splendor crispaz & tremulo motu mouet̄. iccirco pro crispaz accipit̄ quēadmodū micare. Nemus dicit̄ ab eo q̄ NEAENI. pascere: hoc etrusci appellant boscū ab eadē ratione. Nam Bōσκω pasco est: vt Teocritus Bōσκε τὰσ εἶε Yεσ. In illo em̄ armēta pascunt̄. Nymphaz: aquaz dulciū p̄ticulares vires nymphaz symbolū sunt: vt marināū nereides: Verticētiā montiū nymphaz dicunt̄ oreades: quia o p̄σ mons est: Syluarum dryades Δρ υ ο σ. n. græce silua est. Hamadryades dicunt̄ quaz cū arborib⁹ & nascunt̄ & intereunt. Napex florum & vallū sunt. Nē τῶ 4. n. cōuallis est. Naiades postremo fontū dicunt̄: vt multi tradiderūt. SER. Anchora. a græco est & cū ibi nō aspiret: nos aspiramus. Tū in cæteris potius aspirationē remoueam⁹ vbi adest q̄ addam⁹ vbi nō ē. Morfu. sic alibi: Tū dente tenaci Anchora fundabat naues. Amore. nā oēs in tēpestate amat̄ terrā. Vn̄ paulopost. Optata potiū tur troes harena. Posuit aut̄ tellurē q̄ dea terræ ē p̄ ipsā terra quaz ē elemētū: vt Vulcan⁹ p̄ igne. Arena. si ab ariditate nō aspi ratur: si ab hærēdo aspiat̄: ait Varro. Melior tñ pria sentētia. Sale. aspgie. Silicis. bñ ponit specie: q̄a in certis lapidibus inuenit̄ ignis. Excudit. feriendo elicit. Nā cudere ē ferire. Indecinus q̄a illic aliqd̄ eudamus. Achates. alludit ad nome. Lapi-

Vlla tenent: vncō nō alligat anchora morfu:
 Huc septem æneas collectis nauibus omni
 Ex numero subit: ac magno telluris amore
 Egressi optata potiū t̄ troes harena:
 Et sale tabentes artus in littore ponunt.
 Ac primū silicis scintillam excudit achates:
 Succipitq; ignem foliis: atq; arida circū

Abrupta.
 Ripa
 Littora
 Corufcare